

Caspar Mauritius

**Programma Quo Rector Universitatis Rostochiensis Casparus Mauritius, S.S.
Theol. D. P.P. & Superint. Ad Exequias, Quas Viro Iuveni ... Dn. Paulo Tahtz/
Stralsund. Pomerano Phil. & Theol. Stud. Hodie ... parant, Omnes omnium
ordinum Cives Academicos ... invitat**

Rostochii: Kilius, 1657

<http://purl.uni-rostock.de/rosdok/ppn776808109>

Druck Freier Zugang

Mauritius, C.

in P. Tahtz.

Rostock 1657.

PROGRAMMA

Quo

RECTOR VNIVERSITATIS
ROSTOCHIENSIS

CASPARUS MAURITIUS,

S.S. Theol. D. P. P. & Superint.

Ad Exequias,

Quas

Viro Iuveni Praestantissimo & Doctissimo

DN. PAVLO *Lahz*

Stralsund. Pomerano

Phil. & Theol. Stud.

Hodie ad horam I. in templo Jacobaeo parant.

Omnes omnium ordinum Cives Acade-

micos officiosè & diligenter invitat.

1657

ROSTOCKIENSIS Typi Haeredum NICOLAI KILB,

Acad. Typogr. Anno 1657.

*Lim hoc tempore Ecclesia Christi libera & san-
ta jejunia agebat. De libertate jejunandi sic scri-
bit vetustissimus historia Ecclesiastica scriptor
Eusebius: Alii unum diem sibi jejunandum
esse putant, alii duos, alii plures, alii qua-
draginta horas diurnas & nocturnas computantes diem
suum statuunt. Et ista jejunantium varietas non nostro
demum tempore, sed multo ante per illos Cœpit, qui
ante nos præter accuratam diligentiam, ut verosimile
est, rerum habentis potiti simplicem & vulgatam consue-
tudinem posthabuerunt ac mutarunt. Nihilo tamen
minus omnes illi pacem inter se retinuerunt, & retine-
mus etiam nunc, & dissonantia jejunii fidei concordiam
commendat. *Hæc Eusebius lib. V. cap. XXVI. Sanctum
jejunium cum dicimus, non à cibis tantum, verum etiam à
peccatis jejunium commendamus. Honor enim jejunii (ver-
ba Chrysostomi sunt) est fuga peccatorum. Jejunas? demon-
stra mihi, quod jejunes, per ipsa opera. Si pauperem vide-
ris, miserere, si inimicum, conciliare, si mulierem spe-
ciosam, prætereas: non enim jejunet os tantum sed &
oculus, & auditus, & manus & pes: jejunet manus à rapina
jejunet pes ad illicita spectacula cursum reprimens, jeju-
nent oculi discentes alienas pollicitudines curiosè non
spectare. Jejunet auris: aurium autè jejunium est, non susci-
pere detractiones. Jejunet & lingua à turpibus verbis &
convitiis: quæ enim utilitas à carnibus abstinere & fratres
mordere? detrahens enim fraternas comedit carnes. *In
eandem sententiam scribit Bernhardus. Quod si gula sola
peccavit, sola quoq; jejunet, & sufficit. Si vero pecca-***

verunt & membra cætera, cur non jejurent & ipsa? Jeju-
net ergo oculus, qui deprædatus est animam; jejuret au-
ris; jejuret lingua; jejuret manus; jejuret etiam, anima
ipsa. Jejunet oculus à curiosis aspectibus & omni pecu-
lantia, ut benè humiliatus coërceatur in pœnitentia, qui
malè liber vagabatur in culpa. Jejunet auris nequiter
pruriens à fabulis & rumoribus, & quæcunq; otiosa sunt
& ad salutem minimè pertinentia. Jejunet lingua à de-
tractione & murmuratione, ab inutilibus vanis & scur-
rilibus verbis; interdum quoq; ob gravitatem silentii ab
ipsis, quæ videri poterant necessaria. Jejunet manus
ab otiosis signis & ab operibus omnibus, quæcunq; non
sunt imperata: Sed & multo magis anima ipsa jejuret
à vitiis & propria voluntate sua. Etenim, sine jejunio
hoc cætera jejunia à domino (Esa. LII.) reprobantur.
*Papistarum jejunia, ut ut pietatis magnam speciem præ-
se ferunt, tantum abest, ut laude digna Simulatione censeant, ut
potius omnibus vituperari modis Exterminari debeant. Au-
diri hic meretur Bernhardus: Interim, inquit, fercula fercu-
lis apponuntur, & pro solis carnibus, à quibus abstinere,
grandia piscium corpora duplicantur, cumq; prioribus
fueris satius, si secundos attigeris, videberis tibi necdum
gustasse pisces, tanta quippe accuratone & arte coquo-
rum cuncta apparantur, quatenus quatuor ac quinq; fer-
culis devoratis prima novissima non impediant, nec sati-
etas minuat appetitum; palatum quippe, dum novellis
seducitur condimentis, paulatim disuescere cognita,
& ad succos extraneos, veluti adhuc jejunum avidè re-*

novatur, in desideria venter dum nescit, oneratur, sed
varietas fastidium tollit: quia enim puras, ut eas natura
creavit, epulas fastidimus, dum aliæ aliis multifariè per-
miscentur, & spretis naturalibus saporibus, quos DEUS
indidit rebus, quibusdam adulterinis, quia provocatur,
transitur necessitatis meta, sed necdum delectatio supe-
ratur. Et ut cætera taceam, quis dicere valeat, quot mo-
dis sola ova versantur, & vexantur quantoq; studio ever-
tuntur, subvertuntur, liquantur, durantur, diminuun-
tur, & nunc quidem frixa, nunc assa, nunc farsa, nunc
mixtim, nunc sigillatim apponuntur. Ut quid autem,
hæc omnia, nisi ut soli fastidio consulatur? ipsa deinde
qualitas rerum talis de foris apparere curatur, ut non mi-
nus aspectus quàm gustus delectetur, & cum jam stoma-
chus crebris ructibus se indicet repletum, nec dum ta-
men curiositas satiatur. *Apage jejunia ista, quibus DEUS
vehementer offenditur, odio habens omnem simulationem.
Apage ista quoq; jejunia, quibus solum corpus, non etiam ani-
ma jejunit. Fungantur nec seperentur, quæ divina junxit or-
dinatio nec seperavit. Nec putes parvum esse lucrum jejuni-
um. Ab uno ligno si abstinisset Adam, si ab uno jejunasset,
mortua fuisset mors; imò non fuisset mortua, quæ non erat. Vi-
des, si hoc pharmaco fuisset usus Adam, non fuisset mortuum
nostrum genus. Violatione jejunii mors ad omnes transit ho-
mines, quam jejunans Christus fortiter profligatis Satanae te-
lis debellavit. Jejunio vero ad Angelorum vitam accedimus
quibus cibus est DEI perficere voluntatem. Jejunium
contentus præsentium, schola precum, alimonia animæ,
frenum*

frænum oris, mollit furorem, compescit iram, sedat fluctus naturæ, excitat rationem, claram facit animam, alleviat carnem, fugat foedas intemperantias nocturnas, liberat ab ebrietate, tollit capitis dolores, *quæ sunt Chrysostomi gravissima verba. Sed quantumcunq; hic jejunetur? ad perfectum à vitis jejunium, nisi morte in perfectam translati beatitudinem, non perveniemus. Hic cum peccatis luctamur, Rebellionem sentientes carnis ad illam vitam, quæ omnis expers macula, omnis exsors lucta plena victoriarum & triumphorum est, adspiramus. Quam qui adeptus est non lugendus, sed gratulationibus excipiendus est: Lugeamus quidem peccatores (largiatur ista nobis de suo Chrysostomus) non tantum defunctos, verum & viventes: de justis autem gaudeamus, non solum superstibus, verum etiam mortuis. Nam illi quidem & viventes mortui sunt, hi vero & mortui vivi: illi cum hic quoq; supersunt, miserabiliores omnibus sunt, quoniam DEVM offendunt, at hi cum & hinc migraverint, felices omnino: ad Christum enim transierunt. Peccatores ubicunq; fuerint, procul à DEO morantur, propterea lacrimis digni sunt, justis vero sive hic sive illic cum rege sunt, & illic amplius & propinquius, non per fidem, sed facie ad faciem. Ne igitur mortuos absolutè defleamus, sed in peccatis mortuos: hi namq; digni sunt luctu & planctu. Quæ namq; spes cum peccatis migrasse, ubi peccata non datur exuere? nam, donec hic erant, multa fortassis erat expectatio, quod essent pœnitentiam acturi, futuriq; meliores, si vero in tartarum abierunt, ubi per pœnitentiam nihil lucrari conceditur,*

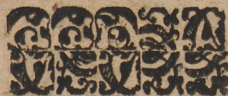
perierunt &c. Coeterum defunctos fideles nemo plangat, nec Christi meritum afficiat calumnia: MORTEM enim VICIT. Quid igitur superfluas lacrimas fundis? Somnusea res est, quid gemis? Hoc namq; si vel Gentes facerent, oportet deridere, cum verò fidelis hoc faciat, quæ fuerit excusatio? & præterea post tam manifestam resurrectionis probationem. Imò infideles, qui de resurrectione nihil noverunt, consolationis tamen inveniunt verba, dicentes: Ter generosè, nam facta non licet infecta reddere, aut luctibus emendare; an tu his altiora discens, & utiliora non confunderis? non nos debemus dicere fer generosè, quia factum iusctum esse nequit: sed fer generosè, quia resurget defunctus tuus, non est mortuus, sed dormit, non est mortuus sed vita vivit immortali; angelicus eum suscepit coetus. Non audis Psalmistam dicentem: Convertere anima in requiem tuam quæ Dominus benefecit tibi? Rem istam DEUS beneficium nuncupat, & tu luges? quid aliud faceret inimicus & hostis ejus? his lugendum est. Diabolum oportet lugere, ipse plangat mortem nostram, quoniam ad majora tendimus bona, non vero convenit nobis, qui præmia & coronas expectamus. Tranquillus itaq; portus est mors. Hunc portum attingit Præstantissimus Juvenis Dn. PAULUS TAHZIUS, cui hodie supremum humanitatis officium persolvimus. Natus est Stralsundi in Pomerania Anno M. DC. XXXIII. 1. Jan. inter secundam & tertiam matutinam honestis Parentibus, Patre Jochim Tahz Cive Stral-

Stralsundensi, & Matre MARGARETA Schmiedes
Avum Paternum habuit PAULUM Tahz Civem Stral-
sundensem. Editus in hanc lucem, per baptismum
Ecclesiæ membrum & regni Cœlorum hæres effectus est.
Post ad virtutes, pietatem imprimis, manuductus, in
Schola Stralsundensi fundamenta eruditionis posuit.
Hinc Anno M. DC. LII. de sententia Amicorum in
Luneburgensem Scholam missus est, in qua tantisper
substitit, studiisq; promovendis incubuit, donec Anno M.
DC. LV. XIX. Sept. in hanc Academiam ablegaretur.
Hospitem hic nactus est Virum Eximium & Præstantis-
simum Dn. Werner Göser Civem atq; Cerevisiarium,
Rostochiensem, ejus convictu usus talem se præstitit,
ut bonorum commendatione dignus esset. Collegia
habuit Theologica & Philosophica: Disputationibus
publicis diligentia laudabili interfuit, quia & in nuperri-
mè habita Disputatione *de Regressu anime Rationalis ad
corpus* opponens sedit. Dicitur & in concionando se
exercuisse. XIX. Febr. in morbum lapsus, qui indies
vires acquisivit, & tandem ita invaluit, ut omnem re-
spueret medicinam. Id lubentius alienis ex prominus ver-
bis quam nostris. Sic ergo Vir Experientissimus Dn.
JOHANNES BACMEISTERUM Med. D. & Prof.
quin & hujus Urbis Physicus celeberrimus, Dn. Collega
& Amicus honoratissimus de morbo isto scribit: Voca-
tus ante aliquot dies ad piè defunctum Dn. Paulum Tah-
zium, inveni illum Purpurâ laborare, quæ ob vehemen-
tiam symptomatum nullis remediis extirpari potuit,
quam-

quamvis interdum quædam indicia reconvalescentiæ
adessent, tamen morbus tandem remedia adhibita natu-
ramq; ipsam superavit. Quo vero pacto Servatori suo
confisus ad felicem exitum se præparaverit, id pluribus
persequetur piè defuncti Confessionarius Vir Reveren-
dus & Clarissimus Dn. JOACHIMVS LINDEMAN-
NVS, Ecclesiastes Petrinus meritissimus, Dn. Collega
& in Christo Frater pl. colendus in Funebri Concione.
Cæterùm cùm hodiè hora prima corpus in dora-
mitorium suum Christianis ceremoniis sit inferendum,
à Vobis, Omnium Ordinum Cives Academici, stu-
diosè contendimus, ut Civis Vestri funus nu-
merosa & honorifica præsentia exornetis,
& id alijs præstetis, quod ipsi vicissim
vobis præstari cupitis.

P. P. Rostochii sub Sigillo Rectoratus
IV. Mart: Anno M, DC, LVII,

Conventus erit in templo Mariano
horâ I.

Stralsundensi, & Matre MA
Avum Paternum habuit PAUL
fundensem. Editus in hanc
Ecclesiæ membrum & regni Co
Post ad virtutes, pietatem in p
Schola Stralsundensi fundame
Hinc Anno M. DC. LII. de
Luneburgensem Scholam missi
substitit, studiisq; promovendis
DC. LV. XIX. Sept. in hanc
Hospitem hic nactus est Virum
simum Dn. Werner Göler Civ
Rostochiensis, cujus convictu
ut bonorum commendatione d
habuit Theologica & Philoso
publicis diligentia laudabili in
mè habita Disputatione *de Regre*
corpus opponens sedit. Dicit
exercuisse. XIX. Febr. in mo
vires acquisivit, & tandem ita
spueret medicinam. Id lubentius
bis quam nostris. Sic ergo Vir
JOHANNES BACMEISTER
quin & hujus Urbis Physicus cele
& Amicus honoratissimus de mo
tus ante aliquot dies ad piè defu
zium, inveni illum Purpurâ labo
ciam symptomatum nullis reme

A Schmiedes
& Civem Stral
t baptismum
res effectus est.
n ductus, in
ionis posuit.
Amicorum in
qua tantisper
lonec Anno M.
n ablegaretur.
& Præstantis
Cerevisarium
n se præstitit,
t. Collegia
sputationibus
& in nuperri
Rationalis ad
acionando se
sus, qui indies
t omnem re
prominus ver
tissimus Dn.
ed. D. & Prof.
, Dn. Collega
scribit: Voca
Paulum Tah
ob vehemen
pari potuit,
quam-

